

HOTĂRÎRE

În numele Legii

„25” martie 2019

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana,

Instanța compusă din:

Președinte de ședință,

Judecător: Serghei Papuha

Grefier: Gorea Alexandra, Profir Mihail, Ursachi Viorica

a judecat în ședința publică contestația înaintată de către Gorincioi Marian a.n.XXXXXXXXXX în ordinea art. 448 Cod contravențional, asupra procesului verbal cu privire la contravenție din data de XXXXXXXXXXXX, intentat în privința sa în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional, -

CONSTATĂ :

La data de XXXXXXXXXXXX, de către agentul constatat or a INP în cadrul IGP a MAI, mun. Chișinău, a fost întocmit proces verbal cu privire la contravenție în privința lui Gorincioi Marian, în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional al RM, pentru faptul că, la data de 28.06.2018, orele 06.00, a încălcat pct.47 "a" din RCRRM, conducând automobilul încălcând limita de viteză pe traseul Chișinău-Leușeni, deplăsindu-se cu 119 km/oră fiind sancționat cu amendă în mărime de 900 lei și 4 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu procesul verbal cu privire la contravenție, Gorincioi Marian, a înaintat în ordinea art. 448 Cod contravențional, contestația asupra procesului verbal cu privire la contravenție din data de XXXXXXXXXXXX.

În susținerea căreia a indicat că, nu este de acord nici cu procesul-verbal cu privire la contravenție, nici cu decizia agentului constator deoarece, le consideră ilegale. Menționând deasemenea că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu încălcarea prevederile art. 384 al.(2) Cod contravențional, și fără a-i fi prezentate careva probe, solicitând astfel anularea acestora ca ilegale.

Agentul constator în ședința de judecată a solicitat admiterea contestației.

În ședința de judecată petiționarul a susținut contestația, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare

Studiind materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată concluzionează de a admite contestația, a anula decizia de sancționare și a înceta procesul din lipsa faptului contravenției, din următoarele considerente.

Potrivit art.448 alin.(1) Cod contravențional, în decursul a 15 zile de la data aducerii la cunoștință a faptului încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul sînt în drept să-l contesteze în instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea din care face parte agentul constator.

Termenul de depunere a contestației a fost respectat.

Instanța constată că în procesul-verbal cu privire la contravenție agentul constator nu a indicat că a folosit careva mijloace tehnice la constatarea contravenției, nu a stabilit numărul total de pasageri transportați, mai mult nu sunt indicate acțiunile ilicite a contravenientului ce a dus la încălcarea constatată.

Astfel, agentul constator nu a anexat la materialele cauzei contravenționale careva probe în confirmarea acuzării, conform prevederilor art.457 alin.(1) Cod contravențional.

Conform jurisprudenței CEDO în cauza Anghel vs Romania, Curtea a reiterat că prezumția de legalitate și adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenție este o prezumție lipsită de rezonabilitate și poziționează contravenientul într-o situație dezavantajoasă în raport cu agentul statului, ceea ce contravine principiului egalității armelor în proces și prezumției nevinovăției, plasînd contravenientul în situația de a-și dovedi nevinovăția.

Conform art.21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Conform art.7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 375 al. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvîrșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Conform prevederilor art. 458 Cod contravențional, examinînd cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Instanța de judecată menționează de asemenea că, art. 440 alin. (1) al Codului Contravențional stipulează că, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea desfășurată de agentul constator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la

contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Art. 442 Cod Contravențional stipulează la rândul său că procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța de judecată evidențiază că forța probantă a proceselor - verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul, (cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Astfel, analizând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, partea acuzării a prezentat în exclusivitate procesul - verbal cu privire la contravenție din XXXXXXXXXX, constatând „ex propriis sensibus” fapta contravențională, adică „după propriile sale simțuri”. Astfel, pentru susținerea acestora, urma să se prezinte în ședința de judecată, dar și să prezinte probe cu privire la cele constatate.

În corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție, agentul constator urma să identifice fapta pe baza constatărilor personale și în baza probelor acumulate. Prin urmare, demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție. În virtutea principiului prezumției nevinovăției, petiționarul nu este obligat să prezinte instanței careva probe care să demonstreze nevinovăția sa. Respectiva sarcină îi revine agentului constator, iar de orice dubiu profită făptuitorul.

Totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție, și prezentarea unei probe care nu este utilă cazului, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională, în situația în care după aprecierea și examinarea acestuia în raport cu toate circumstanțele cauzei, instanța nu și-a format convingerea asupra vinovăției petiționarului, existând dubii în privința celor stabilite de agentul constator. La acest capitol, instanța are în vedere și faptul că făptuitorul/petiționarul a depus obiecții la momentul întocmirii procesului - verbal, materializate suplimentar prin depunerea prezentei contestații.

La fel, instanța de judecată învederează că, este de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului-verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră, intrând în competența poliției, însă nu poate trece cu vederea că atunci când este posibilă întocmirea unui „probatoriu” în susținerea contravenției constatate și sancționate, agentul constator are obligația de-al întocmi, fapt ce nu a fost realizat în speță.

Or, contravenția prevăzută de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, face parte din categoria celor din circulația rutieră, care urmau a fi stabilită cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau al mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, precum și prin constatările personale a ofițerului de patrulare.

În speță, instanța atestă, că agentul constator a întocmit procesul - verbal cu privire la contravenție în baza propriilor presupuneri, fără a prezenta careva probe importante pentru demonstrarea vinovăției, astfel, nu a fost stabilită prin aplicarea careva mijloace tehnice speciale prin fotografiere sau înregistrare video, având în vedere că nu au fost prezentate careva probe foto sau video în sensul dat, sau alte careva probe ce ar demonstra comiterea contravenției imputate la materialele cauzei lipsesc.

Instanța de judecată relevă că acuzarea formulată de agentul constator nu se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional nu au fost anexate careva probe materiale care ar confirma fapta incriminată de agentul constator contravenientului, - precum că Gorincioi Marin, conducătorul auto a condus neregulamentar automobilul, ignorând art. 47° a^o RCR, ceea ce echivalează cu neîndeplinirea obligației pozitive a agentului constator de demonstrare a vinovăției contravenientului, or, simpla indicare a faptelor date în decizia cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale, nu poate temei de sancționare a persoanei.

Instanța de judecată menționează că, circumstanțele în cauză denotă faptul examinării superficială a cauzei contravenționale, fără a intra în esența acuzației înaintate și faptelor reținute în privința lui Gorincioi Marian.

În acest context, agentul constator al Inspectoratului Național de Patrulare, a aplicat sancțiunea contravențională, doar în baza propriilor presupuneri, alte probe pertinente și utile cazului nu au fost prezentate pentru a demonstra vinovăția făptuitorului.

În consecință, nu a fost probat faptul ignorării prevederilor pct. 47 pct. ”a” din Regulamentul circulației rutiere de către petiționarul Gorincioi Marian .

Din acest considerent, în ceea ce privește starea de fapt constatată, instanța ajunge la concluzia că, fapta incriminată petiționarului prevăzută de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, nu a fost probată prin probe pertinente, concludente și utile cazului.

Instanța de judecată ajunge la concluzia că agentul constator nu a prezentat careva probe certe și concludente în susținerea acuzării înaintate lui Gorincioi Marian, circumstanțe care, determină, în conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, necesitatea încetării procesului contravențional, din lipsa faptului contravenției.

Conform prevederilor art. 7 Cod contravențional, „Persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod”.

Potrivit art. 375 Cod contravențional, „Persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atit timp cît vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional”.

În conformitate cu art. 461 Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441, instanța încetează procesul contravențional.

În circumstanțele de fapt și de drept enunțate, contestația lui Gorincioi Marian împotriva procesului verbal cu privire la contravenției intentat de către Inspectoratul Național de Patrulare, pe semnele contravenției prevăzute art. 236 alin. (2) Cod contravențional, urmează a fi admisă, cu anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

H o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația înaintată de Gorincioi Marian, asupra procesului verbal cu privire la contravenție din data de 28.06.2017, intentat în privința sa, în baza art. 236 al. (2) Cod contravențional.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție din data de XXXXXXXXXX, intentat în privința petiționarului Gorincioi Marian, în baza art. 236 al. (2) Cod contravențional, și se încetează procesul contravențional în privința lui Gorincioi Marian, din lipsa faptului contravenției cu anularea deciziei de sancționare din aceeași dată.

Hotărîrea cu drept de recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele de ședință,

Judecător:

Serghei Papuha